

[Aksel Larsen.]

i Horserød end i København, de var så snedige. Det er slet ikke det, det drejer sig om. Det, det drejer sig om, var, at man havde truffet en aftale om, at fangerne i Horserød skulle få besked om, når regeringen gik, så de kunne flygte. Der var rigelig tid til at give dem den besked. Man gav dem den ikke, og derfor havnede så mange af dem i Stutthof, som der gjorde.

Denne sag har været diskuteret i tinget i den diskussion, som Martin Nielsen deltog i. Jeg tror, vi har fået tilstrækkelig klarhed. En del af regeringen, repræsenteret ved Thune Jacobsen, ville ikke give kommunisterne mulighed for at flygte fra Horserød. En anden del har brugt den undskyldning, at de slet ikke tænkte over det, at de kun tænkte på at rydde op i deres skrivebordskuffer. Hvorom alting er, det var ikke, fordi tyskerne var hurtigere i vendingen, at kommunisterne ikke slap ud, det var af helt andre grunde.

Så kan man ikke undgå at gøre sig de tanker, at den ånd, hvis jeg må bruge det udtryk, som herskede i forholdet til kommunisterne dengang, jo ikke er forsvundet

Formanden: Jeg beder om, at samtalerne i sidegangen føres mere sagte.

Aksel Larsen: den kommer i hvert fald i høj grad til udtryk nu. I så henseende var det ærede medlem hr. Viggo Starckes tale særdeles illustrerende, og den mindede i forbløffende grad om en vis tale, der blev holdt her i tinget den 22. august 1941 til retfærdiggørelse af kommunistloven, og om de talrige avisartikler, der blev offentliggjort i den danske presse på de pågældende avisredaktørers eget initiativ omtrent på samme tidspunkt.

Det ærede medlem hr. Viggo Starcke generer sig ikke for først at angribe os på grund af vor deltagelse i modstandsbevægelsen, idet han siger, vi kom sent med — og det er jo en udmærket bebrejdelse fra lederen af et parti, som overhovedet aldrig kom med i modstandsbevægelsen; han er den rette. Hvad angår at komme sent med, er det også nødvendigt at minde om — og jeg er klar over, det ikke bliver sidste gang — at der ingen modstandsbevægelse

var, før kommunisterne rejste den. At vi var i stand til at rejse den så hurtigt, skyldtes, at vi havde brugt tiden fra den 9. april 1940 til den 22. juni 1942 til at forberede den, (*Stats- og udenrigsministeren* [H. C. Hansen]: Og hvordan?). Særdeles godt. Ellers var det lykkedes regeringens politi at arrestere os allesammen, men vort partiapparat var intakt, halvdelen af partiledelsen formåede at holde sig fri af arrestationerne, og vi havde vort illegale trykkeri klart (*Stats- og udenrigsministeren* [H. C. Hansen]: Og et officielt arbejderblad!) . . . og et officielt arbejderblad, som var i allerhøjeste grad under udenrigsministeriets pressekontrol, ja.

Det ærede medlem hr. Viggo Starcke siger videre, at kommunisterne kun gik med af hensyn til anden magt og ikke af hensyn til Danmark. Det er den slags påstande, som folk af det ærede medlem hr. Viggo Starckes habitus med lethed kan slynge ud. Jeg tror nu nok, at vi andre ved mere om, hvad vi gjorde, og hvorfor vi gjorde det, og jeg skal fuldstændig overlade det ærede medlem hr. Viggo Starcke til befolkningens bedømmelse, når han kommer med sådanne påstande.

Det ærede medlem hr. Viggo Starcke siger til slut i sin omtale af kommunisterne, at vi vil tilintetgøre demokratiet, og at vi egentlig slet ingen ret har til at nyde grundlovsrættigheder. Det siges af repræsentanten for et parti, der har været med til at begå grundlovsbrud, hvilket det kommunistiske parti som bekendt aldrig har. Dernæst udtaler det ærede medlem, at de rettigheder, vi tillader os at nyde, nyder vi kun i kraft af storsindethed og nåde. Jeg forlanger ikke mere tydelig karakteristik af det ærede medlem hr. Viggo Starckes ideologi, som jeg ikke kan se adskiller sig andet end i grad fra den nazistiske. Iøvrigt vil jeg anbefale det ærede medlem hr. Viggo Starcke at undersøge, om vælgerne ved næste valg vil benåde ham og hans parti.

Men hvor er vi iøvrigt havnet i dag? Ja, forsåvidt har det ærede medlem hr. Viggo Starckes tale, som jeg lige har beskæftiget mig med, givet svaret, og svaret blev understreget også af de afbrydelser, der kom fra stats- og udenrigsministeren. Vi er havnet i den samme udenrigspolitik, som